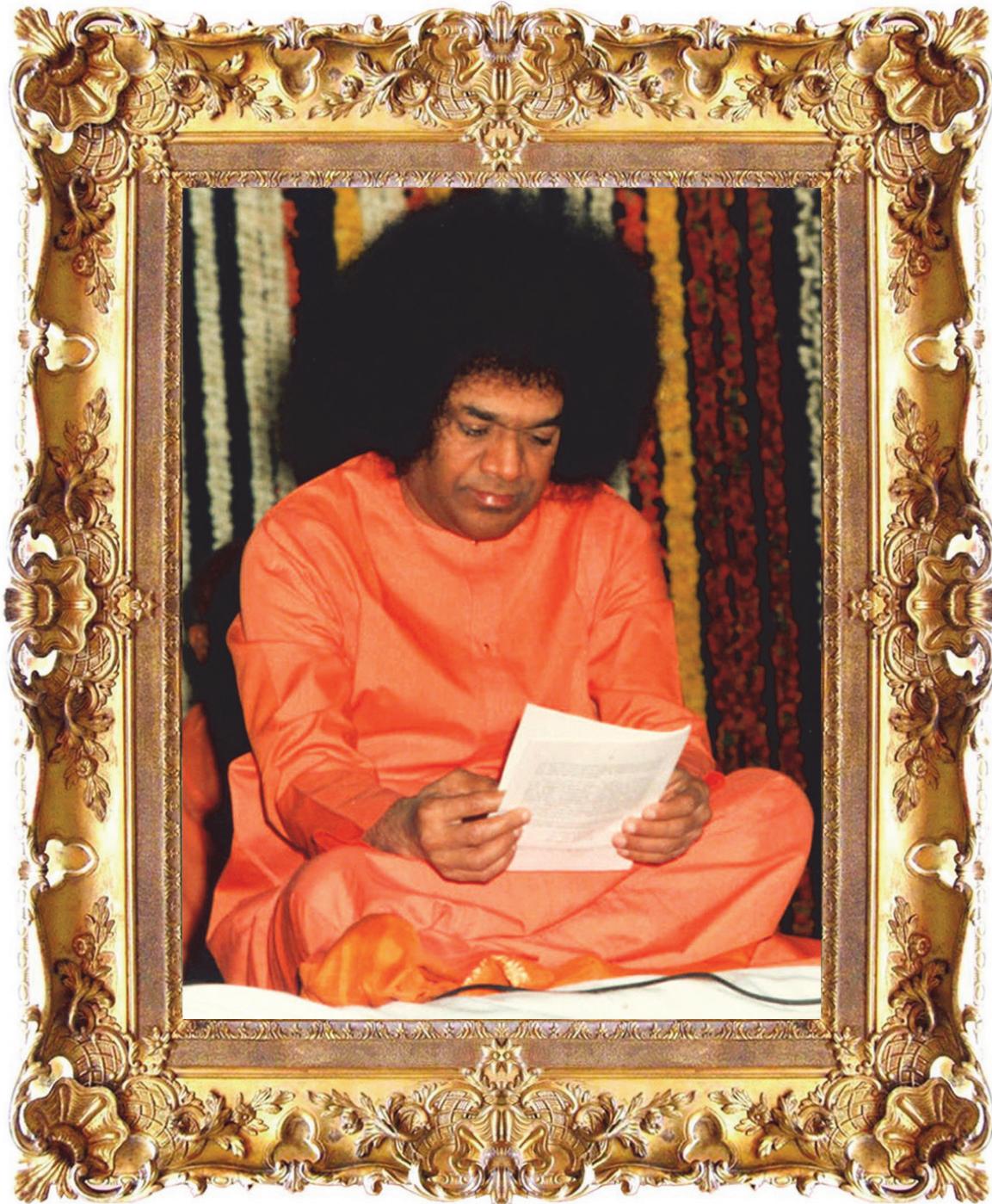
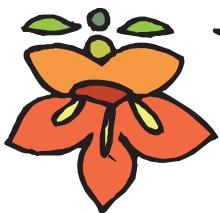

Sri Sathya Sai

Sathya Narayana Katha
Turkish

Sri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha'yı Kullanma Kılavuzu

1. Dua odanızda oturun
2. Bir kandil veya mum yakın
3. Bir tütsü çubuğu yakın
4. Sunağın önüne *Prasad'ı* (*Vibhuthi*, meyve ya da tatlılar olabilir) yerleştirin
5. *Puca'yı* tek başınıza veya grup halinde başlatın

Puca Talimatı

1. Kutsal Hece "**OM**"u üç kere terennüm edin
2. *Ganeşa Duası'nı* zikreyleyin
3. *Guru Duası'nı* zikreyleyin
4. Kutsal **Sathya Narayana Katha**'nın bütün bölümlerini baştan sona kadar okuyun
5. *Sai Gayatri Mantra'yı* üç kere tekrarlayın
6. Bir *Ganeşa Bhacan'la* başlamak üzere iki ya da üç *Bhacan* söyleyin
7. *Sarva Dharma Duası'nı* söyleyin
8. *Ārati* yapın
9. *Samastha Lokāh Duası'nı* terennüm edin
10. *Vibhuthi Duası'nı* zikreyleyin ve bu sırada *Vibhuthi Prasad* dağıtın

Not: Yukarıdaki talimatların hepsine birden uyamıyorsanız, **Sathya Narayana Katha**'nın bütün bölümlerini baştan sona kadar okumanız yeterli olur.

Bu **Katha** ya Dolunay Günlerinde ya Perşembe günleri ya da her gün muntazaman okunabilir.

**İnsanın dileklerini yerine getiren bu kutsal *Katha'yı* (Öykü'yü)
her kim tam bir imanla ve huşu içinde okursa, üzerine
Rahmet ve Hayır Dualar yağacak ve duaları kabul olunacaktır.**

Ganeşa Duası

**Vakra Tunda Mahā Kāya
Surya Koti Sama Prabha
Nirvighnam Kuru Me Deva
Sarva Kāryeṣu Sarvadā**

*Ey, kıvrık hortumlu ve devasa gövdeli,
Nuru on milyon güneşe eşdeğerde olan Rab,
yakarıyorum Sana, ne olur kaldır engelleri
bütün hayırlı eylemlerimden her daim.*

Guru Duası

**Gurur Brahma Gurur Viṣṇu
Gurur Devo Maheśvarah
Guruḥ Sākṣat Para Brahma
Tasmai Śrī Gurave Namah**

*Brahma, Viṣṇu ve Rab Maheśvara
olan Âlicenap Mürşid'e selâm olsun.
Gerçekten de Yüceler Yücesi
Brahman'dır Guru.*

1 Bölüm: *Avatar*'ın Gelişimi ve İlahi Çocukluk Dönemi

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba, Güney Hindistan'daki Andhra Eyaleti'nde yer alan, Puttaparthi adındaki küçük bir köyde dünyaya geldi. Babasının adı Sri Pedda Venkappa Racu ve İlahi Annesi'nin adı da Eaşwaramma idi.

Son derece dini bütün bir hanım olan Anne Eaşwaramma, Rabbi hoşnut edecek olan bir ya da diğer kefaret uygulamasını muhakkak yerine getirirdi. Onun Hakiki İlahi Sevgisinden memnun olan Rab Narayana, bir kere daha dünyaya gelip o İlahi Piyesi'ni bir kere daha sahnelemeye karar verdi. Böylece aziz Eaşwaramma'yı Annesi ve Pedda Venkappa Racu'yu da Babası olarak seçti.

Eaşwaramma'nın kendi ifadesiyle, bir gün kuyudan su çekerken Göklerden pırıl pırıl bir Mavi Nur inip rahmine duhul ettiğinde, Eaşwaramma o anda bayılıp yere düşmüştü. Eaşwaramma'nın kayınpidesi, Takdir-i İlahi neticesinde başına bir şey gelmesi halinde bundan korkmasın diye daha önceden onu uyarmıştı zaten. Bu olay hiç kimseye anlatılmayıp, sırr olarak kaldı. Böylece, Bhagawan'ın dünyaya inişi, herhangi bir beşer gibi ana rahmine düşerek değil de “*Avatar*'ın Gelişimi” şeklinde gerçekleşmişti. Eaşwaramma'nın kuyu başında yaşadıklarını diğer insanlarla paylaşmasını da, Eaşwaramma'nın *Mahasamadhi*'sinden [bedenini terk edişinden] birkaç gün önce ondan bizzat Bhagawan istedi.

Eaşwaramma Anne'nin hamileliği ilerledikçe ve dokuz aylık sürenin dolmasına iyice yaklaşıldığında, evdeki müzik aletleri kendiliklerinden İlahi melodiler çalmaya başladı. Bir yandan davullar, bir yandan [telli bir çalgı olan] *Vina*, bir yandan da ziller çalışıyor, evdeki herkes bu aletlerden çıkan İlahi Melodiler ve Rayihalarla uyanıyordu.

En nihayet, 23 Kasım 1926 günü geldi çattı. Günlerden, Rab Şiva'nın günü olan Pazartesi'ydı. Yillardan, Bolluk Yılı'ydı; aylardan da Nurlar Ayı'ydı. Eaşwaramma Anne'nin kayınpidesi *Sathya Narayana Puca*'yı az önce tamama erdirmiş, İlahi *Prasad*'ı gelinine adamıştı. İşte, Eaşwaramma Anne'nin *Prasad*'ı yemesinden hemen sonra da **Sai Narayana** doğmuştu. Son derece yakışıklı olan Bebeğe “**Sathya Narayana**” adı konuldu.

Bir gün Bebek Sathya beşiğinde uyurken, oradaki kadınlar Bebeğin altındaki çarşafın kırırdadığını görüp şaşırdılar. Bebek Sathya'yı kucaklarına aldıklarında, bir yılanın sürünenek Rabbin yanı başından uzaklaşıp biraz sonra ortadan kaybolduguuna tanık oldular. Ne denilebilir ki? Rab Adiçeşa, Yüce Efendisi'ni Vaikuntha'da göremeyince, O'nu özleyip yakınında bulunmak üzere dünyaya inmişti herhalde!

Sathya Narayana, Çocukluğu sırasında ne vejetaryen olmayan yiyeceklerle dokunuyor ne de vejetaryen olmayan yiyeceklerin pişirildiği evleri ziyaret ediyordu. Köydeki, Karnam Subbamma adında, son derece *Sathva* tabiatlı olan bir bayan, canından aziz gördüğü Sathya'yı başına basmıştı. Sathya da vaktinin çoğunu onun evinde geçirmekteydi. Demek ki, bu *Avatar'*ın döneminde bile bir Yaşıda'nın varlığı gerekiyordu!

Sathya'nın evinin kapısına gelen hiçbir dilenci geri çevrilmiyordu. Dilencinin tıka basa doyurulmasını da Sathya sağlıyor, bu yüzden bazen kendisine yiyecek bir şey kalmıyordu. O'nun bu sonsuz el açılığından hem ablası hem de annesi rahatsızızdı. Daha sonra O'nu yemeğe çağırıldıklarında, Sathya o minnacık Nilüfer Avuçları'nı onların burunlarına tutar ve koklamalarını söylerdi. Onlar da al renkli o İlahi Avuçlar'dan insanın ağızının suyunu akıtacak kadar lezzetli kokuların geldiğine tanık olurlardı. Kendisi'ne nerede yemek yediğini sorduklarında, Sathya da hemen, "Yaşlı bir adam besledi beni!" cevabını yapıştırırdı.

Sathya, daha çocuk yaşlardayken, "Sevgi olan Hakiki Tabiatı"nı ifşa etmeye başlamıştı. Arkadaşlarının mutsuzluğunu görmeye dayanamıyordu. Sık sık onları mutlu etmek için şekerlemeler, kurşun kalemler, silgiler, vb. şeyler materyalize ediyordu. Minnacık çocukların toplayıp, minyatür bir ev çatıyor, içine de İlahların küçük resimlerini yerleştirip arkadaşlarına *Bhacan*'lar öğretiyordu.

İlköğretim çağına gelen Sathya, yakındaki Bukkapatnam köyünde yer alan okula yazıldı. Sathya orada da okul arkadaşlarının arasında çok popüler olmuştu. Öğretmenlerinden, [Müslüman olan] Mahbub Han, Sathya'ya derinden bağlıydı. Bir gün başka bir öğretmen, derste anlattıklarının Sathya tarafından not edilmediğini görünce, izzet-i nefsinе dokunan bu durumdan ötürü Sathya'ya tek ayak üzerinde durma cezası vermişti. Ders bitip de zil çaldığında, öğretmen iskemlesinden kalkmadığını fark etti. Bir sonraki dersin öğretmeni olan Mahbub Han sınıfı girdiğinde, Sathya hâlâ tek ayak üzerinde durmaktaydı.

Mahbub Han, [iskemlesinde çaklı kıldığı için] şaşkınlık içinde olan meslektaşının yanına gidip, yerini kendisine devretmesini rica etti. Dokunsalar ağlayacak haldeki zavallı öğretmen, “Hocam! İskemleye yapışıp kaldım ben!” dedi. Sınıfa şöyle bir dönüp bakan Mahbub Han, öğretmenlerinin sözlerini duyan çocukların gülüşme sesleri arasında, canından aziz olan Sathya'nın tek ayak üzerinde durmakta olduğunu görünce ne olduğunu şaşırdı. Sathya ise sahneye koymuş olduğu bu piyesin tadını çıkarmaktaydı.

Başından aşağıya kaynar sular dökülen Mahbub Han, öğretmenden Sathya'nın cezasına son vermesini istedi, zira adamcağız iskemlesinden ancak o zaman kalkabilirdi. Zaten son derece aşağılandığını hisseden ve olup bitenlerden dolayı utanan öğretmen, Sathya'dan ayağını yere indirmesini rica etti. Sathya iki ayaıyla birden yere basar basmaz öğretmen de iskemleden kalkabilmişti. İşte bu şekilde Sathya da [*Avatar*] Kimliği'ni ifşa etmeye başlamış oluyordu.

Bir gün *Tanga* (at arabası) sürücülerinden biri atını kaybetti. Her yere bakmasına rağmen atı bulamamıştı. Biri kendisine, yakındaki okulda okuyan bir İlahi Çocuk olduğunu ve kayıp atının yerini bulabileceğini söyledi. Tıpkı Şirdi [Sai] Avatar'ın zamanında olduğu şekilde, Sathya da yanına gelmesi için adama nazik bir şekilde işaret edip, atın köyün dışındaki bir mango bahçesinde otlamakta olduğunu bildirdi. Sürücü tam da Sathya'nın belirttiği yerde atını bulunca sevinçten havaya uçmuştu.

O günden itibaren bütün *Tanga* sürücülerini kendi *Tanga*'larına binsin de Hayır Duası'nı alsınlar ve işleri açılsın diye Sathya'ya yalvarmaya başladılar.

***Sri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha*'nın**

Birinci Bölümü hayırlara vesile olarak sona erdi.

Şri Sai'nin Huzurunda eğilir, herkesin Huzur içinde olmasını dileriz.

2 Bölüm: Sai Baba'nın Misyonu Başlar

1940 yılının 8 Mart günü Sathya insanın içini parçalayan bir çığlık attıktan sonra yere yiğilip kaldı. Sathya'nın sağ tarafı oldukça kasılmış bir haldeydi. Evdeki herkes O'nu bir akrebin soktuğunu sanmıştı. Fakat işin aslı şu ki, Sathya bazı salikleri kurtarmak üzere bedenini terk etmişti. Daha önce başkalarının gözü önünde böyle bir şey yapmadığından, çevresindeki hiç kimse bu durumun ayrımda değildi. Oradaki herkes [hayali] akrebi aramaya koyulmuştu. Halbuki Sathya'nın haline bir akrep neden olmadığını göre, öyle bir şey bulmaları hiç mümkün müydü?

Bir süre sonra Sathya gözlerini açtı; her zamanki gibi son derece sakindi. Ertesi gün Sathya bedenini yine terk etti. Daha sonra gözlerini açtığında, çevresindekilere köyun İlahesi Muthyalamma'nın öfkeli olduğunu, dolayısıyla da birisinin gidip O'nun Huzuru'nda bir hindistancevizi kırıp kâfur yakmasını söyledi.

Mabet'te hindistancevizi kırıldığı sırada, evde bulunan Sathya bunun üç parçaya bölündüğünü beyan etmişti. Söylediğinin doğru olduğu anlaşıldı. Bazıları Sathya'nın obsede olduğunu zannediyordu. [Bu yüzden] O'nu türlü çeşitli ilaçlarla ve şifalı otlarla tedavi etmeye çalıştilar. Bazıları da Sathya'nın delirdiğine hükmedip, ebeveynini durumdan haberdar etti.

Sathya'nın anne babası sevgili Oğulları'nın durumundan [kuşkulandı] perişan olmuşlardı. Ne yapacaklarını bilemediklerinden, O'nu cinci hocanın birine götürdüler. Adam cinleri kovmak için zalimce bir yönteme başvuran biriydi. Sevgili Sathya'nın körpecik kafa derisini keskin bir bıçakla yarıp, yarıktan içeriye limon suyu akıttı ve son derece yakıcı bir pudra döktü. Sathya'nın Yüzü tanınmayacak halde şışmiş, Gözleri iyice irileşmişti.

O'nun bu içler acısı halini gören annesi ile ablası, üzüntüden içleri parçalansa da Sathya'yı cinci hocaya teslim ettiklerinden çaresiz kalmışlardı. Onların acinası durumunu gören Sathya, ablasına işaret edip, yakınlardaki bir yerde şifalı bir otun yetiştiğini anlattı. O şifalı otun suyunu çıkarıp Gözlerine sürmesini söyledi.

Annesi ile ablası, nöbet geçirdiğinde O’nu yeniden getireceklerine söz vererek, Sathya’yı bırakması için cinci hocaya yalvardılar.

Cinci hoca zar zor da olsa Sathya’yı bıraktı. Sathya’nın verdiği talimata uyararak, o şifalı otun suyundan birkaç damlayı Gözleri’ne damlattılar. Çok geçmeden Sathya’nın Gözleri normale dönmüş ve eskisi gibi muziplikle parıldar hale gelmişti.

Akıp geçen günler Sathya’nın köyün haşarı çocuklarına yüksek düzeyden *Veda* felsefesinden övgüyle söz ettiğine tanık oldular. Aynı zamanda da **Sai Baba** adındaki bir ermişten bahsetmeye başlayınca, artık Babası Sri Pedda Venkappa Racu’nun sabrı tükeniverdi.

Bir gün, Sathya’nın içindeki cinleri pataklamak amacıyla eline bir sopa alıp Sathya’ya yaklaştı. Sathya’ya, “Kimsin Sen? Gerçeği söyle bana!” diye sordu. Sathya da Sevgi ve Otorite dolu bir sesle, sükünet içinde, “Sai Baba’yım Ben. Evlerinizi temiz ve gönüllerinizi pak tutun ki, Ben de oralarda ebediyen ikamet edebileyim,” diye yanıt verdi.

Şri Pedda Venkappa Racu’nun elindeki sopa yere düştü. Şaşırıp kalmıştı. “Sen Sai Baba’ysan eğer, bize bir kanıt göster,” dedi. Sathya Elleri’ne avuç dolusu yaseminler alıp yere fırlatıverdi. Yere düşen çiçekler, Telegu [alfabesine uygun bir şekilde, kendiliğinden] “SAİ BABA” kelimelerini oluşturmuştu!

İşte o günden itibaren hem Puttaparthi’deki hem de komşu köylerdeki herkes Sathya’ya, **Sai Baba** diye hitap etmeye başladı. Hepsi de muazzam bir bağlılıkla O’na biat ettiler ve her Perşembe günü O’na özel *Puca*’lar sundular.

Sri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha’nın
İkinci Bölümü hayırlara vesile olarak sona erdi.
Şri Sai’nin Huzurunda eğilir, herkesin Huzur içinde olmasını dileriz.

3 Bölüm: Bala Sai'nin İlahi Lila'ları

Sathya büyündükçe, Puttaparthi'liler O'nun daha önce açığa çıkarmamış olduğu Güçleri'ni yeni yeni fark etmeye başladılar. Bir saygı belirtisi olarak O'na "Swami" diye hitap etmeyi tercih ettiler.

Swami ile aile üyeleri bir keresinde Hampi'deki Sri Virupakşa Mabedi'ni ziyaret etmişlerdi. Mabed'e vardıklarında Swami içeriye girenlere katılmayıp, Mabet Giriş'i'nin yakınında durdu. Harimdeki *Puca* başladığında, herkes şaşkınlık içinde *Lingam*'ın önünde durmakta olan Swami'yi görünce şaşırıp kaldı.

O'nu az önce Giriş'te bırakmışlardı; nasıl olur da birdenbire harime girebilirdi ki? Dışarıya fırladıklarında, Swami'yi bıraktıkları yerde buldular; gül misali dudaklarındaki masum bir gülümsemeyle birlikte bir başına gökyüzüne bakmaktaydı. Hepsi de huşu içinde Swami'nin [İlahi Nilüfer] Ayakları'na kapandılar.

Swami bir gün okuldan döndüğünde, okul kitaplarını bir kenara fırlatarak, yüksek sesle, "Maya (gaflet) Beni terk etti. Ben artık sizin değilim. Saliklerim Beni bekliyor," diye ilan etti. İçerdeki odada duran yengesi bunu duyunca hemen oraya seğirtmiş, ama Swami'nin Başkanı'nı çevreleyen parlak bir Hale gözünü almıştı. Bu parlıtıya dayanamayıp gözlerini kapamak zorunda kalmıştı.

Swami'nin annesi, O'na, "Ey Oğul! Bizi bırakıp da saliklerine gitmen gerekiyorsa eğer, lütfen burada, Puttaparthi'de kalip, Himayeni ve Rahmetini çocukların hepsine birden bahset," diye yakardı. Swami de büyük bir nezaketle Annesi'nin mütevazı ricasını kırmadı.

Swami uzun bir süre boyunca Karnam Subbamma'nın yanında kaldı. Büyücek bir evi olan Subbamma, O'nu görmeye gelen ve sayıları giderek artan salikleri ağırlayabiliyordu. Üstelik kendisi de hararetli bir salik olan Subbamma, Swami'yi bütün kalbiyle seviyordu. Her yandan akın akın salikler gelmeye başladı.

Bazen yemekler bütün saliklere yetmiyordu. Öyle anlarda Subbamma, Swami'den yardım etmesini dilerdi.

O zaman Swami de iki hindistanceviziyle mutfağa gider, hindistancevizlerini birbirine vurarak kırar ve akan suyu yemeğin üzerine serperdi. O yemek otomatikman oradaki insanların hepsini doyurmaya yettiği gibi, üstelik artardı da!

Saliklerin sayısı artınca, Subbamma'nın evinin yanı başına bir Bhacan Salonu inşa etmeyi önerdiler. Bir keresinde, Swami Subbamma'nın evinde kaldığı bir sırada, Laksmaiah adındaki bir rahip, yanındaki bir arkadaşı ve onun akıl hastası olan hanımıyla birlikte gelmiş, arkadaşı ile kadıncığızı Çitrvathi Nehri'nin kıyısında bırakmıştı.

Rahip, Subbamma'nın evine vardığında, Swami'nin Kendisi'ne rastlamış, ama O'nun Kim olduğunu bilmemişinden, şahsen O'na hitap ederek, "Sanırım burada şifa veren bir oğlan çocuğu var. Lütfen beni O'na götürür müsünüz? Zira arkadaşım ve akıl hastası eşiyle birlikte geldim," [diye yardımını istemişti].

Swami rahiptyen karı kocayı Kendisi'ne getirmesini istedi. "Onlara [Hint usulü] abdest aldıktan sonra gidip saliklerin yanında oturmalarını söyledi." Swami daha sonra herkese *Prasad* dağıttı ve İlahi *Vibhuthi* materyalize edip, birazını da akıl hastası kadıncığiza verdi.

Swami bunun arkasından, karı kocanın adak olarak kendisine getirdiği birkaç meyveyi kesti ve yemeleri için onlara uzattı. Akıl hastası kadıncığız oradakilerin gözleri önünde bir anda normale dönüverdi. Karı koca derin bir huşu içinde Swami'nin Huzuru'nda eğilip, mutlu bir şekilde oradan ayrıldılar.

Karnam Subbamma'nın ömrü sona ermek üzere olduğundan, Swami onun çok sayıda hayırseverlik işi yapmasını sağlamıştı. Bir keresinde Swami Bangalore'a gittiğinde, Karnam Subbamma'nın sağlığı kötüye gitti; ama akı sürekli olarak Sevgili Swami'sindeydi. O'nun Kutsal Adı'ni zikretmekle meşgul olan dudakları kıpırdamaz oldu, nefesi durdu. Swami'nin Adı'ni haykırarak son nefesini verdi.

Bir anda Swami onun yatağının yanı başında beliriverdi. Sevgi dolu Sesi'yle ona seslendi: "Subbamma! Subbamma! Açı ağızını!" Fiziki olarak ölü olan Subbamma, ağını açtı ve ellerini Swami'nin [İlahi Nilüfer] Ayakları'nı tutmak amacıyla titreye titreye ileriye uzattı.

Swami büyük bir ihtimamla onun ellerini Avuçları'nın içine aldı. Sağ Eli'yle de ağızına Kutsal Ganj suyu akıtarak, Subbamma'nın kuraklıktan çatlayan Ruhu'nun [susuzluğunu giderdi]. Swami'nin Hakiki saliki olan Subbamma, böylece ölümlü bedenini gözleri Swami'nin İlahi Nilüfer Çehresi'nde odaklanmış bir haldeyken terk edip, O'nun Varlığı'na kavuşmuş oldu.

Swami, saliklerin [dinî] itikâdına bağlı olarak, Kendisi'ni onların iman ettikleri İlah'ın Sureti'nde tecelli ettirir. Bazlarına Ganapathi olarak, bazlarına Muruga olarak, bazlarına da Sri Rama ya da Sri Krishنا veya daha başkalarına ise Hz. İsa Sureti'nde görünüp, hepsini hoşnut eder.

Bir keresinde, Krishnamaçarı adındaki, Penukonda'lı bir avukat, sîrf Swami'nin bir şarlatan olduğunu [!] göstermek niyetiyle Puttaparthi'ye gelmişti. Avukatı Swami'ye getiren de Swami'nin babasıydı. Swami, gözlerini kapamasını söyleyerek avukatı bir odaya götürdü. Odaya girdiklerinde de avukattan gözlerini açmasını istedi. Avukat, şaşkınlık içinde, Şirdi Sai Baba'nın *Samadhi*'sini görmüştü; üzerinde bir çelenk vardı ve yanı başında da elindeki Puca araç gereciyle birlikte bir rahip duruyordu.

Swami avukattan diğer yana bakmasını istedi. Adamcağız orada da Hanuman Mabedi'ni, *Nim* Ağacı'nı, Gurusthan'ı ve mübarek Şirdi kasabasındaki diğer [kutsal] yerleri görmez mi? Avukat meğerse Şirdi Sai Baba'nın hararetli bir müridi imiş. Şirdi Sai Baba'nın *Samadhi*'sinin *Darşan*'ına mazhar olunca, Swami'nin İlahi Nilüfer Ayakları'na kapanıp affını diledi. *Daya Murthi* (Merhamet'in Âli Tecellisi) olan Swami, adamcağızın sırtını sıvazlayarak o anda onu affetti.

Swami, "Her Şeye Kâdir"dir. Her kim O'na Sevgi dolu bir şekilde hangi Ad'la yakarırsa, O da o şahsa yanıt verip onu kutsar.

***Sri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha*'nın**
Üçüncü Bölümü hayırlara vesile olarak sona erdi.
Şri Sai'nin Huzurunda eğilir, herkesin Huzur içinde olmasını dileriz.

4 Bölüm: Saliklerin Sığınağı

Bn. Sakamma büyük bir kahve çiftliğinin sahibiydi. Kendisi aynı zamanda *Sathwa* nitelikli olan İlahi bir bayandır; yoksulları doyurmak, giydirmek gibi hayırseverlik işleri yapardı. Onun kıymetini takdir eden Mysore Mihracesi, ona “*Dharma Parayane*” unvanını lâyık görmüştü.

Bir sabah saat dokuz dolaylarında Sakamma sabah *Puca*'sını eda ederken, hizmetkârı içeriye gelip, bir arabayla bazı insanların geldiklerini ve kendisini derhal görmek istediklerini haber verdi. Dışarıya çıkan Sakamma, “Kailas Komitesi” ibaresinin yazılı olduğu bir levha taşıyan eski bir otomobil gördü. Arabanın ön tarafında, Saçları darmadağın haldeki, on altı yaşlarında bir Delikanlı oturuyordu. Arkada ise bir geyik postunun üzerinde bütün ihtişamıyla, uzun sakallı, bedeni ve alnı kutsal küllerle kaplı olan bir Yaşlı Adam oturmaktaydı.

Sakamma, Yaşlı Adamı hürmetle karşıladı ve dini inancına uygun bir şekilde Ayaklarını yıkayıp, çiçekler ile meyveler sunarak O’nu tâzim etti. Yaşlı Adam, ondan, bin rupi ödeyerek “Kailas Komitesi”nin bir üyesi olmasını istedi. Sakamma o parayı seve seve ödedi, ama makbuz da para da ona iade edildi. Yaşlı Adam ona kendisini tekrar ziyaret edeceğini söylemişti. Bu olayın üzerinden birkaç yıl geçmesine rağmen, “Kailas Komitesi”nden hiçbir haber çıkmadı.

Bir gün Sakamma’nın Bangalore’ya gitmesi gerekmisti. Arkadaşlarından birinin evini ziyarete giderken, Saçları darmadağın haldeki o Delikanlı’yı görmez mi? Şaşkınlık içinde O’na bakarken, Delikanlı Kendisi’ni önce “Yaşlı Adam”a, sonra da tekrar “Delikanlı”ya dönüştürüverdi! Sakamma’nın akılda başından gitmişti. Delikanlı’ya yaklaşarak, “Kailas Komitesi adı altında evime gelen Şahıs Sen’din değil mi?” diye soruverdi.

Delikanlı, “Yıllar önce senin bin rupilik bir ödeme yapman gerekmisti, ama ödememiştin. İşte bu nedenle gelip senden o parayı almam gerekti,” diye cevap verdi. Sakamma’nın gözleri dolmuştu. Swami’nin Huzuru’nda secede edip, O’nun Rahmeti’ne nail oldu.

Bir akşamüstü Swami bazı saliklerine hitap ediyorken, birden, “Ateş etme! Ateş etme!” diye bağırıvermişti.

Swami yataktan aşağıya düşerek bedenini terk etti. Yaklaşık bir saat sonra ayağa kalkan Swami, saliklerden, “*Revolverin bende. Merak etme*” ibaresinin yazılı olduğu bir telgraf çekmelerini istedi.

Saliklerden biri Swami’ye, “revolver” kelimesine postanede itiraz edileceği için o kelimenin kullanılmaması gerektiğini söyledi. Bunun üzerine, “revolver” kelimesinin yerine “makine” kelimesi kullanılarak telgraf gönderildi. Merak içindeki salikler, Baba’ya bu ani olayın ne olduğunu sordular. Swami de onlara yakında öğreneceklerini söyledi.

Dört gün sonra Bhopal’den, bir Subayın yazmış olduğu bir mektup geldi. Bazı koşullardan ötürü bunalıma giren Subay, kendini vurmaya karar vermişti. Tabancayı denemek için önce havaya bir el ateş etmiş, tam o sırada Swami de Hindistan’ın öbür ucundan, “Ateş etme! Ateş etme!” diye bağırıvermişti.

Aynı anda Subayın kapısı çalınmaz mı? Tabancayı yatağının altına saklayan Subay, kapıyı açmaya gitti. Harbiye’den bir sınıf arkadaşı, hanımı ve hizmetkâriyla birlikte onu ziyarete gelmişti. Misafirleri içeriye buyur etti. Misafirler, Subayla kısa bir süre sohbet ettikten sonra, ortak arkadaşları olan komşusunu ziyaret etmeye karar verdiler.

Onlar ayrıldıktan sonra kapıyı sürgüleyen Subay, tabancasını almak için yatak odasına gitti, ama silahı bulamadı. O sırada kapının yeniden çalındığını duydu. Kapıyı açtığında, postacı ona bir telgraf uzattı. Telgrafta, “*Makinen bende. Merak etme. Gönderen: Baba*” ibaresi yazılıydı.

Swami’mız, O’na biat eden herhangi bir kimseyi ne terk eder ne de imanını karşısız bırakır. Bize sadece O’na yakarmak kalıyor; O da Hakikat, Doğru Davranış, İç Huzur ve Sevgi’den oluşan Dört Kolu’yla derhal yardımımıza koşar. O’nun *Mahima’sı* (Mucizesi) kelimelerle açıklanamaz. Yukarıda anlatılan olayda da Swami’nin hararetli bir saliki olan kimse, Subay’ın hanımıydı.

Sri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha’nın
Dördüncü Bölümü hayırlara vesile olarak sona erdi.
Şri Sai’nin Huzurunda eğilir, herkesin Huzur içinde olmasını dileriz.

5 Bölüm: Her Daim Merhametli Olan Swami

Bir keresinde Swami Bangalore'daki bir evi ziyaret etmişti. O'nun *Darşan*'ına mazhar olmak için evde birçok kişi toplanmış bulunuyordu. Bazıları Swami'ye adak sunmak üzere çiçekler ile meyveler getirmişlerdi. Bazıları ise Swami'nin Mucizeleri ile Merhametinden bahsetmekteydi.

Yoksul bir kunduracı onların konuşmalarına kulak misafiri olmuştu. *Avatar*'ı dünya gözüyle görmeyi arzulayan adamcağızin aklına birden güzel bir fikir geldi. Evin bahçesinden sevgi dolu bir hareketle bir gül koparıp, kalabalığın arasından kendine bir yol açarak, Swami'nin oturmakta olduğu yere doğru yavaş yavaş yaklaştı. Kunduracı bakışını içine yönelttiği anda Swami de Bakışları'nı dışarıya yöneltti. Her ikisinin Gözleri buluştu ve o anda kunduracının Swami'ye doğru karşı konulamaz bir Sevgi seli taşıdı.

Swami sevecen bir ifadeyle ona yaklaşmasını söyledi. Kunduracı da Swami'nin yanına giderek, gülü O'na sundu. Swami büyük bir ihtimamla gülü kabul etti ve kunduracının anadili olan Tamil lisanıyla, "Azizim, dileğin nedir?" diye sordu. Böyle bir soru için hazırlıklı olmayan adamcağız, "Swami, lütfen kulübemi ziyaret eder misiniz?" deyince, Swami de, "Tabi ederim," karşılığını verdi.

Kunduracının gözlerinden aşağıya sevinç gözyaşları süzülüyordu. Huşû içinde Swami'nin [İlahi] Nilüfer Ayakları'na kapandı. Ama heyecandan Swami'ye kulübesini ne zaman Şerefleştireceğini sormayı unutuverdi. Bu tür düşünceler kunduracının aklına ancak Swami oradan ayrıldıktan sonra gelmişti. Günler geçti, ama Rabbin kunduracının kulübesine yapacağı ziyarete ilişkin en ufak bir belirti dahi ortaya çıkmadı.

Bir gün kunduracı birkaç yarılmış ve parçalanmış *cappal*'ı (sandaleti) tamir etmekte uğraşırken, önündeki yolda bir araba durdu. Bunun bir polis arabası olduğunu sanarak, alet edevatını hızla toplayıp kaçmaya hazırlandı. Polisin onu oradan kovalamak için gelmiş olduğunu zannediyordu. Arabadan çıkan Swami adamcağıza korkmamasını söyleyip, onu arabaya aldı. Şaşkınlıktan kunduracının dili tutulmuştu. Araba, içinde Swami ve kunduracı ile birlikte son hızla yol alıyordu. Swami sürücüyü doğrudan kunduracının kulübesine yöneltti.

Kunduracı arabadan çıkış yapıp kulübeye girdi. Hanımına yere bir şilte sermesini söylediğinden sonra hızla dışarı çıkış yapıp Swami'yi karşıladı. Swami de şiltenin üzerinde oturdu. Kunduracı evde Rabbe ikram edeceği hiçbir şeyin bulunmadığını fark etmişti. Ne yapacağını şaşırılmış bir vaziyette, sıkıntı içinde ellerini ovuşturup duruyordu.

Adamcağızın canının sıkıldığına gören Swami, ona üzülmemesini söyledi. Swami ondan Sevgi dışında herhangi bir şey almaya değil de vermeye gelmişti. Elinin tek bir hareketiyle tatlılar ve meyveler materyalize eden Swami, bunları orada bulunan herkese dağıttı. Ondan sonra da Kutsal *Vibhuthi* materyalize edip, kunduracının alnına sürdü.

Swami, kulübeden ayrılmadan önce, "Şimdi sana Allah'a ismarladık diyorum. Üzülme sakın. Ben daima seninle birlikteyim," dedi. Kunduracı ne söyleyeceğini düşünmeye vakit bulamadan Swami arabaya binip oradan ayrılmıştı bile. Swami böylece, sade bir insan olan kunduracının kulübesini bir Mabede dönüştürmüştü.

Swami bir keresinde Triçinapalli'ye gittiğinde, bazı kimseler O'nun aleyhinde asılsız söylentiler yaymaya başladılar. O akşam Swami, [Kendisini dinlemeye gelen] topluluğa hitap ederken, herkesin tanıdığı sağır ve dilsiz olan bir dilenci çocuğunu yanına çağırdı. Swami çocuğu platforma çıkartıp, bütün o kalabalığın gözleri önünde adını sordu. Doğuştan sağır ve dilsiz olan çocukçağız, yüksek sesle, "Venkatanarayana!" demez mi? Swamilarındaki asılsız söylentileri yapmış olanlar utançtan başlarını önlerine eğdiler. Swami'nin *Mahima*'ları (Mucizeleri) anlatılmakla bitmez.

Swami bir keresinde Thiruvannamalai'deyken, Swami Amrithananda için belirli bir ilaç materyalize ederek, kronikleşen hastalığını geçip onu iyileştirdi. Bir başka seferinde ise Dr. Bhagavantham'ın oğlu, ameliyat aletini de materyalize eden Swami'nin Kendisi tarafından ameliyat edilmişti. Söz konusu alet hâlâ Dr. Bhagavantham'dadır.

Dr. Şankar ise Swami'nin bir diğer hararetli salikidir. Swami birçok kez Dr. Şankar'ın fiziki bedenine duhul ederek, son derece komplike ameliyatları başarıyla gerçekleştirmiştir.

Andhra Pradesh'te bir *Aşram*'ı olan Sri Karunyananda Swami de *Aşram*'ın hastanesine Swami'nin bazı fotoğraflarını asmıştır.

Bir keresinde, hamile olan kimsesiz bir bayan doğum yapabilmek için *Aşram*'a sığındı. Swamici Śri Karunyananda da onu *Aşram*'ın hastanesine yerleştirdi. Bir gece hastanedeki ebeler, gece matinesinde sinemaya gitmek üzere hamile bayanı bir başına bıraktılar. Zavallı kadını o gece doğum sancıları tuttu. Onun ıstırabına ve çaresizliğine tanık olan Swami, duvarda asılı duran fotoğrafından çıkarak [kadının yanına] gelmez mi? Swami, bayanla ilgilenedik, bebeğini sağlıklı bir şekilde doğurmasında ona yardımcı oldu. Hattâ Sai Ana, yeni doğan bebeği temizlemiş ve emzirsin diye büyük bir ihtimamlı annesinin kucağına yerleştirmiştir.

Ebeler, hastaneye döndüklerinde, vazifelerinin birisi tarafından yerine getirilmiş olduğunu görerek şaşırdılar. Bunu Kimin yaptığını sorduklarında, kadıncağız Swami'nin fotoğrafına işaret ederek, Sadhu Māta'nın gelip kendisine yardımcı olduğunu söyledi. Sadhu Māta'nın bizzat Narayana olduğundan habersizdi.

Śri Sathya Narayana, bir kez daha dünyaya gelmiş olup, hepimizi himaye etmektedir. Her kim O'na iman ederse, O da onu her daim himaye edecektir. Çok sayıdaki dünya yaşamı sırasında edindiğimiz iyi talihimiz sayesindedir ki, Rabbin *Darşan*'ına, *Sparşan*'ına ve *Sambhaşan*'ına mazhar olmaktayız [yükse bir mazhariyet olarak O'nu görebilmekte, O'na dokunabilmekte ve O'nunla konuşabilmekteyiz].

Swami'nin bizzat tabiatıdır Sevgi. *Bhakthi* (Tanrı Bağlılığı) ve *Dharma* (Doğru Davranış) Yolu'nu takip edenleri himaye eder O. Bazıları *Eaşwara*, bazıları *Maha Vişnu*, bazıları *Baba*, bazıları da *Allah* derler O'na.

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba da, zaten tüm suretler ile tüm adlar O'na ait olduğundan, Tanrı'nın çeşitli Suretleri'ne bürünür. Saliklerine Rahmeti'ni bahseder ve dileklerini gerçekleştirir. **İnsani Değerler**'in bizzat hayatını oluşturduğunu beyan eder: *Sathya* (Hakikat), *Dharma* (Doğru Davranış), *Şanti* (İç Huzur) ve *Prema*'dan (Sevgi'den) yoksun olan bir eğitimin içi boşalmış demektir. *Sathya*, *Dharma*, *Şanti* ve *Prema* olmaksızın, hayırseverlik ve bağısta bulunma faaliyetlerinin hiçbir değeri olmaz. *Sathya*, *Dharma*, *Şanti* ve *Prema* olmadığında, yapılan 'kutsal faaliyetler'in hiçbir hükmü olmayıp, sadece sözde kalır.

Ezeli/Ebedi İnsani Değerler olan *Sathya*, *Dharma*, *Şanti* ve *Prema*; *Sanathana Dharma*'nın [Ezeli/Ebedi *Dharma*'nın] Dört Sütunu'nu oluşturur. **Sanathana Bhagawan**, her daim Tanrı'yı aklımıza getirmemiz ve bunu ertelememiz gerektiğini bize hatırlatır! Kurtuluş'u bize ancak Tanrı Adı bahsedebilir.

Bu *Puca*'yı Hakiki Sevgi ve Tanrı Bağlılığı'yla eda eden her kim ise, **Rab Şri Sathya Sai, Sathya Narayana** ona Mutlu ve Huzurlu bir Hayat bahçedecek ve dertleri ile endişelerini ondan uzaklaştıracaktır.

Şri Sathya Sai, Sathya Narayana Katha böylece hayırlara vesile olarak sona erdi. Şri Sai'nin Huzurunda eğilir, herkesin Huzur içinde olmasını dileriz.

Sevgili Bhagawan bu Katha'yı 7 Şubat 2002 Perşembe günü Prasanthi Nilayam'da Dr. H. S. Bhat aracılığıyla ihtimamlı kutsamış ve Sevgili Bhagawan bu Katha'yı ikinci kez 22 Ekim 2009 Perşembe günü Prasanthi Nilayam'da Şri M. N. Mohan Kumar aracılığıyla sevgiyle kutsamıştır.

Sai Gayatri Mantra

Om Sayeeshvaraya Vidmahey
Sathya Devaya Dheemahi
Tan Nah Sarvah Prachodayat

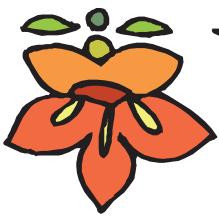
Bedenimi, zihnimi ve canımı Sana teslim ediyorum

(Bu Mantra'yı her gün zikreyleyin.)

Sarva Dharma Duası

**OM Tat Sat Śri Narayana Tu, Puruṣottama Guru Tu
Siddha Buddha Tu Skanda Vināyaka
Savitā Pāvaka Tu, Savitā Pāvaka Tu
Brahma Mazda Tu, Yehova Şakti Tu, İṣu Pita Prabhu Tu
Rudra Viṣṇu Tu, Rama Kriṣṇa Tu
Rahim Tao Tu, Rahim Tao Tu
Vāsudeva Go Viṣwa Rūpa Tu, Çidānanda Hari Tu
Advitiya Tu, Akāla Nirbhaya Ātmalinga Śiva Tu
Ātmalinga Śiva Tu, Ātmalinga Śiva Tu**

**OM - O'sun Sen. İnsan Suretindeki Tanrı olan Narayana'sın Sen;
Kemâl'in ve Mürşid-i Kâmil'in Âli Tecellisi'sin Sen.
Ermiş Buddha'sın Sen; Subramanya ve Ganeşa'sın Sen.
Güneş'in Nuru'sun Sen; Yaradan Brahma'sın Sen, Yüce Mazda'sın Sen;
Yahova'sın Sen ve Yaratıcı Enerji olan Yüce Ana'sın Sen.
Rabbim! Hz. İsa'nın Babası'sın Sen. Dönüştürücü Rudra'sın ve
Koruyucu Viṣṇu'sun Sen. Rama ile Kriṣṇa'sın Sen.
Esirgeyici ve Bağışlayıcı olan Rahman ve Rahim'sin Sen. Tao'sun Sen.
Herkesi Ayakta Tutan, Her Şeye Kâdir ve
Her Yerde Hâzır ve Nâzır olan Vāsudeva'sın Sen;
Gafleti Yok Eden Hari'sin, Sürur'la Dolu Ruh'sun Sen.
Eşi Benzeri Olmayan, Zaman-Dışı Olan, Korku Nedir Bilmeyen'sin Sen;
Suretten Münezzeħ Mutlak'ın Simgesi Lingam'ın Yaratıcısı olan Śiva'sın
Sen.**

Ārathi

*Om Cey Cagadīṣa Harey
Swami Sathya Sai Harey
Bhaktha Cana Samrakṣaka (x2)
Parthi Maheśwara
Om Cey Cagadīṣa Harey*

Zafer, Kâinat'ın Efendisi olan Rab Sathya Sai'nindir,
salikleri korur ve himaye eder O,
kederi, kötülüğü ve hayatın sıkıntılarını yok eder O.
Zafer, Parthi'nin Rabbi olan Efendiler'in Efendisi'nindir,
Kâinat'ın Efendisi'nindir.

*Saṣi Vadana Śrī Karā Sarva Prāna Pathey
Swami Sarva Prāna Pathey
Āśritha Kalpa Lathika (x2)
Āpad Bāndhavā
Om Cey Cagadīṣa Harey*

Ey, Dolunay misali Cana Yakın ve Sevecen Olan Sen! Ey, Hayırlı Olan Sen!
Ey, Rab Sai! Tüm Varlıkların İçinde İkamet Eden'sin
ve Tüm Varlıkların Yaşam Gücü'sün Sen;
Sana teslim olanların dileklerini gerçekleştiren İlahi Dilek AĞacı'sın Sen;
Belâ ve afet anlarında onların Akrabası, Hamisi ve Dostu'sun Sen.
Zafer, Kâinat'ın Efendisi'nindir.

*Māta Pita Guru Deyvamu Mari Anthayu Nīvey
Swami Mari Anthayu Nīvey
Nāda Brahma Cagan Nātha (x2)
Nāgendra Ṣayanā
Om Cey Cagadīṣa Harey*

*Ey, Rab Sai! Bizim için Ana'sın, Baba'sın, Âlicenap Mürşid'sin,
Yüceler Yücesi Uluhiyet'sin ve Her Şey'sin Sen. Ey, Kâinat'ın Efendisi,
Ezeli Seda'sın ve Ulu Yılan'ın kıvrımları Üzerinde
Uzunmış Yatan'sın Sen; Zafer Senindir.*

**Omkāra Rūpa Ocaswi Om Sāyi Mahadeva
Sathya Sāyi Mahadeva
Mangala Ārathi Anduko (x2)
Mandara Giridhari
Om Cey Cagadīṣa Harey**

*Ey, Şāni Büyük Olan! Ey, Rabler'in Rabbi – Rab Sai!
Pranava'dır Senin Suretin.
Dua ederiz Sana, (cehaletin yok edilmesini simgeleyen) kâfur alevinin
hayırlı gezdirilişini kabul edesin diye.
Ey, Kâinat'ın Efendisi, Mandara Dağı'nda İkamet Eden Sen,
Rab Giridhari; Zafer Senindir.*

(Aşağıdaki kita, her seferinde bir öncekinden daha hızlı olmak üzere üç kez
söylenmeli:)

**Narayana Narayana Om
Sathya Narayana Narayana Narayana Om
Narayana Narayana Om
Sathya Narayana Narayana Om (x2)
Om Cey Sad Guru Devā**

*Sureti Pranava olan Rab Sathya Sai Narayana'nın Adı'nı terennüm edin.
Zafer, Âlicenap Mürşid ve Yüceler Yücesi Rab olan
Şri Sathya Sai'nindir.*

Om Śanti Śanti Śantiḥi

Samastha Lokāh

Samastha Lokāh Sukhino Bhavantu (x3)
Om Śanti Śanti Śantihi

Bütün âlemlerdeki varlıkların mutlu ve huzur içinde olmaları dileğiyle!

Cey Bolo Bhagawan Śri Sathya Sai Baba Ci Ki Cey!

Vibhuthi Duası

Paramam Pavitram Baba Vibhuthim
Paramam Vibhuthim Līla Vibhuthim
Paramartha İstārtha Mokṣa Pradānam
Baba Vibhuthim İdam Aşrayami
Om Śanti Śanti Śantihi

Rab Śri Sathya Sai'nin fevkalâde mübarek Vibhuthi'sine sığınırim,
Kurtuluş'u bahşeden o harikulade Vibhuthi'sine sığınırim ki,
ermeyi arzuladığım âli makamdır Kurtuluş.

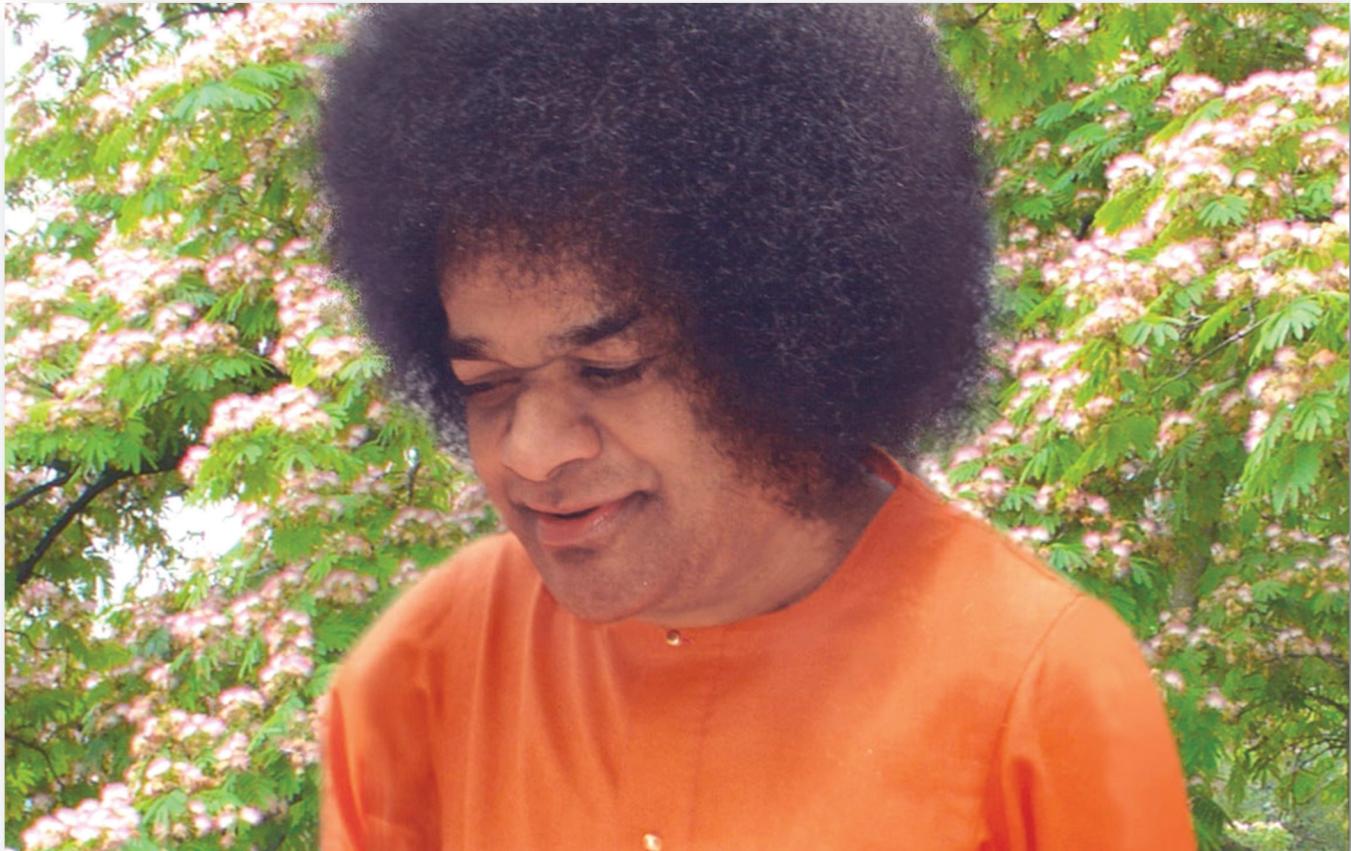
Ağ isteyeceğim ki Sen'den?

Sai Rabbim! Sen'den isteyeceğim bir şey yok ki!
İnsanın umut edip de isteyebileceği her şeyle kutsamışın beni zaten.
Düşünmem için bir Zihnim var ki, Senin Yüce Şanın'dandır bu!
Görmem için Gözlerim ve işitmem için Kulaklarım var ki,
Senin Yüce Şanın'dandır bunların hepsi!
Önümde uzanan öylesine engin ve öylesine çeşitlilik içeren bir Dünya
var ki,
Kendimi ifade etmem için yeter de artar bile.
İşte, Senin Yüce Şanın'dandır bu da!
Hem yapabilir hem de bozabilirim. Senin Yüce Şanın'dandır bütün bu
imkânlar!
Ben her zaman için Sana yakarabilirim bu Duayla.
Seni takdirle anabilme Melekem de Senin Yüce Şanın'dandır yine!
Senden hiçbir şey istemiyorum, zira her şeyi verdin bana Sen.
Hem iç dünyamda hem de dış dünyamda olmak üzere, eksikliğine
dayanamayacağım, eksikliğini görmek istemediğim şey,
Senin Hâzır ve Nâzır Oluşun'dur.
İzin ver de, yeni olan herhangi bir şeyi elde etmek için değil de,
Senin Yüce Şanın'ı müşahede etmemi sağlayan için Rahmetin'e nail
olabileyim!
Bütün başarılarımda da, bütün yeteneklerimde de,
İzin ver de Senin Yüce Şanın'ı müşahede edebileyim!

Sai Ram

Copyright (English) 2002. Prasanthi Jyoti.
Translated into TURKISH by Seva Trust of Istanbul
Website: <http://www.sathyasaikatha.com>
Email: prasanthijyoti@gmail.com

*Bana doğru bir adım atın ki,
Ben de size doğru
yüz adım atabileyim.*